ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Ἔτος Ζ' Ἀριθ. 692 — Ἰδιοκτήτης — Διευθυντὴς Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ | Πέμπτη 3 Ὀκτωβρίου 1929

Η ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

Ἐπὶ τῇ ἀθορύβῳ ἐλεύσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἐγέμισαν οἱ τοῖχοι τῆς πόλεώς μας καὶ τὰ καταστήματα τῆς Ἀγορᾶς μὲ κίτρινα τεμάχια χάρτου, φέροντα τὴν λέξιν «Αὐτοδιοίκησις» μὲ μεγάλα κεφαλαῖα γράμματα, ὁ δὲ κ. Ὑπουργός, ὅστις τὰ εἶδε βεβαίως αὐτὰ τὰ ἔντυπα χαρτιά, θὰ ἐνόμισε καὶ θὰ νομίζῃ ὅτι ὁ Κόσμος ἐδῶ φλέγεται νὰ ἴδῃ τὴν περίφημον αὐτὴν Αὐτοδιοίκησιν, ἡ ὁποία ἐξῆλθεν ἀπὸ τὰ μωρὰ κεφάλια τοῦ Βενιζελικοῦ περιβάλλοντος.

Καθ' ἡμᾶς, οἱ ὁποῖοι κάτι γνωρίζομεν, καὶ ἐπιθυμοῦμεν νὰ μανθάνωμεν καὶ νὰ μὴ εὑρισκώμεθα ἐν ἀγνοίᾳ μιᾶς τοιαύτης ἀγνώστου ἡμῖν διοικητικῆς ἐπινοήσεως τοῦ Λαοῦ τῆς Ἠπειρωτικῆς Προωνευούσης, ἡ ὁποία θὰ ἔχῃ ἀναμφιβόλως ἐπίδρασιν ἐπὶ τοῦ Ἠπειρωτικοῦ Λαοῦ, ὅλου ἠθελήσαμεν νὰ ἐρωτήσωμεν τοὺς κατοστηματάρχας, εἰς τὰς προθήκας καὶ τὰς ὑαλίνους θύρας τῶν ὁποίων εὑρίσκοντο τὰ ἔντυπα ἐκεῖνα μακρουλὰ χαρτιὰ μὲ τὴν πομπώδη λέξιν «Αὐτοδιοίκησις» καὶ ἠρχίσαμεν τὸ ἔξερευνητικὸν ἔργον μας ἀπὸ ἕνα τραπεζίτην:

— Γνωρίζε, κύριε τραπεζίτα, τί θὰ εἴπῃ αὐτοδιοίκησις; Τί θὰ εἴπῃ σύστημα αὐτοδιοικήσεως.

— Δὲν γνωρίζω τὴν λέξιν, παρὰ ἀπὸ τὸ λεξικόν, ἀλλὰ δὲν ἔχω κἀμμιὰ ἰδέα τοῦ συστήματος τῆς αὐτοδιοικήσεως.—

— Καὶ τότε πῶς ἐκόλλησες αὐτὸ τὸ χαρτὶ ἐδῶ πέρα χωρὶς νὰ γνωρίζῃς περὶ τίνος πρόκειται.

— Τὴν ἡμέρα, ποὺ θάρχοντανο Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, ὁ ὁποῖος ἦρθε κι' ἔφυγε, χωρὶς νὰ τὸ καταλάβωμε, ὅπως ἐκαταλάβαμε τὸν ἐρχομὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Νέων κ. Πατσκρῆ, ἤρθα νὰ ἀνοίξω τὸ Γραφεῖο μου καὶ ἐβρήκα κὶ τὸ χαρτὶ κολλημένο στὸν τοῖχο.....

Ἀπ' ἐκεῖ πῆγες σ' ἕνα ἔμπορον πολυτελείας:

— Καλημέρα, κυρ-Σκύρο....

— Καλῶς μᾶς ἐτίμησες... Γιὰ καλὸ στὸ Κατάστημά μας;

— Ἤρθα νὰ σ' ἐρωτήσω τί γνωρίκεις ἀπὸ Αὐτοδιοίκησι.....

— Δὲν γνωρίζω τίποτε....

— Καὶ τὸ χαρτὶ αὐτό;

— Τὸ βρῆκα κολλημένο ἐδῶ καὶ βρίσκεται ἔτσι, ὅπως τὸ βλέπεις....

Ἀπ' ἐκεῖ διευθύνθηκες σ' ἕνα μεγαλέμπορον, τὸν δεύτερον νεώτερον τῶν Ἰωαννίνων, καὶ τὸν ρώτησες:

— Τί θὰ εἰπῇ αὐτοδιοίκησις;

— Αὐτοδιοίκησις, κατὰ τὸ λεξικό, (μοῦ εἶπεν ὁ ἔμπορος) εἶναι νὰ διοικῆται ἕνας λαός, κατὰ πῶς θέλει ὁ ἴδιος νὰ διοικῆται.....

— Μήπως ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς δὲν αὐτοδιοικεῖται; (Τοῦ ἀπήντησες) Αὐτὸς δὲν βγάζει τὸν Βενιζέλό του μὲ πλειοψηφίαν 225 βουλευτῶν ἐπὶ ὅλου 250; Αὐτὸς δὲν βγάζει τοὺς βουλευτάς του; τοὺς γερουσιαστάς του; τοὺς δημάρχους του, καὶ τοὺς κοινοτικοὺς προέδρους του; Ὅτε ποιαν ἄλλην «αὐτοδιοίκησιν» εἶναι ἀνάγκη νὰ ζητήσωμε;

— Θὰ πρόκειται περὶ νέου συστήματος αὐτοδιοικήσεως.

— Γνωρίζετε τίποτε ἀπὸ τὸ νέον αὐτὸ σύστημα αὐτοδιοικήσεως;

— Δὲν γνωρίζω. Πῶς θέλετε νὰ τὸ γνωρίζω ἐγώ; Αὐτὸ θὰ μαγειρευθῆ ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν.....

— Καὶ τὸ ἔντυπο αὐτὸ χαρτί, ποῦ γράφει Αὐτοδιοίκησι ποιος σᾶς τὸ κόλλησε ἐδῶ;—

— Δὲν γνωρίζω, διότι ὅλα αὐτὰ τὰ χαρτιὰ ποῦ βλέπεις στοὺς τοίχους, στὰ καταστήματα καὶ στὰ ἐργαστήρια, κολλήθηκαν νύχτα.....

Ποῦ ξέρομε ποιος τὰ κόλλησε;

Ἀπὸ τὸν μαλλον δικηγορεύμενον αὐτὸν μεγαλέμπορον πέρασα ἀπὸ δικηγόρους, ἀπὸ γιατροὺς, ἀπὸ φαρμακοποιοὺς, ἀπὸ καταστήματα διαφόρων ἄλλων ἐμπόρων, διαφόρων παντοπωλῶν, διαφόρων ἐργαστηρίων: ταχυδυχοποιῶν, ἀρβυλοποιῶν, ὑποδηματοποιῶν, ὁ μειχαλουδογῶν, χαλκουδογῶν, σιδηρουργῶν, ξενοδόχων πολυτελείας καὶ ξενοδόχων χανζήδων, ἐστιατόρων, καφενοπωλῶν, ὀπωροπωλῶν, χρυσοχόων, σαμαροζήδων, ραμματζήδων, κρεοπωλῶν ἀρτοποιῶν κλ. κλ. ποῦ εἶχαν κολλημένα τὰ κίτρινα χαρτιὰ τῆς «Αὐτοδιοικήσεως», καὶ ὅλοι μ' ἕνα στόμα μοῦ εἶπαν ὅτι δὲν γνωρίζουν τὸ τί σύστημα αὐτοδιοικήσεως χαλκεύει ἡ Κυβέρνησις, πολλοὶ δὲ μάλιστα ἀπ' αὐτοὺς δὲν ἐννοοῦσαν οὔτε αὐτὴν ἀκόμη τὴν λέξιν «Αὐτοδιοίκησις»!

— Καὶ τότε πῶς τὰ κόλλησε αὐτὰ τὰ χαρτιά;

— Ποιός ἄλλος παρὰ ὄργανα τῆς Κυβερνήσεως; Δὲν εἶναι παράξενον νὰ ἐστάλησαν ἕτοιμα τυπωμένα ἀπὸ τὰς Ἀθήνας!

Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἦρθε στὴν Ἤπειρο ἐκάθησε μιὰ μισὴ μέρα στὰ Ἰωάννινα, ἔφαγε τρεῖς φορὲς: μιὰ στοῦ Δημάρχου διότι ἀποχτήσαμε τώρα καὶ Δήμαρχο μ' ἀνοιχτὸ σπίτι μιὰ στοῦ Μητροπολίτη καὶ μιὰ στοῦ Βενικοῦ Διοικητοῦ κοιμήθηκε δυὸ νύχτες, ἔβαλε στὴν τζέπη του τὴν ἔγκριση τοῦ Ἠπειρωτικοῦ Λαοῦ περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ συστήματος τῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ ἀνεχώρησε!

Ζήτω, λοιπόν, τὸ νέο βενιζελικὸ φρούττο, ἡ βενιζελικὴ Αὐτοδιοίκησις, ἡ ὁποία προπαρασκευάζεται ὄχι γιὰ τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ Λαοῦ ἀλλὰ γιὰ τὴν δημιουργίαν θέσεων καὶ μονίμων θέσεων καὶ τὴν αὔξησιν τῶν Ἐξόδων τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους μὲ κάμποσες ἑκατοντάδες ἑκατομμύρια, εἰς βάρος τοῦ ὑπερφορολογημένου Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.... Αὐτὴ εἶναι ἡ χαλκευομένη Αὐτοδιοίκησις!

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ "ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ,,

ΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑΣ

Ὅταν τὰ σχολεῖα τῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου, κατὰ τὰς ἐπικειμένας εἰσιτηρίους ἐξετάσεις, καὶ αἱ δηλώσεις τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ τῶν ἁρμοδίων Ὑπηρεσιῶν δοθοῦν πρὸς τὸν Τύπον διὰ νὰ πληροφορηθῇ ὁ βιβλιόφιλος φορολογούμενος ἑλληνικὸς Λαὸς περὶ τῆς ἀφαιματτωτικῆς τῶν τέκνων του τότε ἀ. ἐνθυμηθῶν οἱ ἀναγνῶσται καὶ τὴν μέριμναν τοῦ Κράτους διὰ τὴν μόρφωσιν τῶν ἑλληνοπαίδων τὴ ὁποίαν ἐκδηλοῦν καθιστᾷ τὸ Γυμνασιον Παραμυθίας

Εἰς τὴν Τσιμουρίαν, ὅπου βασιλεύει ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκραν ἡ ἀμάθεια, εἰς τὴν Τσαμουριὰν, ἡ ὁποία δὲν ἀπηλλάγη εἰσέτι τῆς ἀλβανοφωνίας ἀνεφύσισεν κάποτε τὸ Κράτος τὴν ἵδρυσιν γυμνασίου.

Καὶ τὸ ἵδρυσε διορίσαν ἕνα μόνον καθηγητὴν καὶ διὰ τοῦ μόνου τούτου καθηγητοῦ εἶχε τὴν ἀξίωσιν νὰ μορφωθοῦν κάλῶς οἱ μαθηταί!

Παρῆλθεν ὁλόκληρος τετραετία ἔκτοτε, καθ' ἣν ἀφοῖτησαν οὐκ ὀλίγοι μαθηταὶ μ' ἕνα μόνον καθηγητὴν, ὅτε, κατόπιν τῶν ἐπανειλημμένων διαμαρτυριῶν, συνεπλήρωσε τὸ προσωπικὸν τοῦ Γυμνασίου, τοποθετήσαν καὶ ἕνα ἀκόμη καθηγητὴν, καὶ οὕτω ἐλειτούργει τὸν παράξενον τοῦτο Γυμνάσιον μέχρι τοῦ 1926, ὁπότε ἐγνώρισεν ἡμέρας δόξης γυμνασιαρχοῦντος τοῦ λαμπροῦ ἐκείνου Δημ. Σοφαρίδου.—

Ἀλλ' ἔκτοτε καὶ μέχρι σήμερον ἀκόμη οὐδέποτε συνεπλήρωθη. Πάντοτε παρείχε τὸ πλημμελέστατον ἡ διδασκαλία εἰς τοὺς ἀτυχεῖς μαθητάς του. Ἔκτοτε ἐχρησιμοποιήθη διαφορουσφετολογίαν καὶ μόνον διότι τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας, προκειμένου νὰ προαγάγῃ ἕνα εὐνοούμενόν του καθηγητὴν εἰς Γυμνασιάρχην τὸν ἐτοποθέτει εἰς τὸ Γυμνάσιον τοῦτο, ὅπου ἔχήρευεν ἡ θέσις τοῦ Γυμνασιάρχου καὶ τὴν ἐπομένην τὸν μετέθετον εἰς διαφόρους προτεινούσας Νομῶν. Δὲν θὰ ἦτο ὑπερβολὴ, ἐὰν εἴπωμεν ὅτι διῆλθον ἐκ τοῦ Γυμνασίου τούτου καὶ δέκα καθηγηταὶ προαχθέντες εἰς Γυμνασιάρχας.

Ἤδη εἰς τὸ Γυμνάσιον τοῦτο ὑπηρετοῦν εἰς θεολόγος γυμνασιάρχης μία καθηγήτρια τῶν Γαλλικῶν καὶ δύο μαθηματικοί. Παρ' αὐτοῦ τοῦ προσωπικοῦ ἀναμένει ὁ Λαὸς τῆς Παραμυθίας νὰ μορφωθοῦν τὰ παιδιά του!

Τὸ Γυμνάσιον Παραμυθίας δίδει μίαν ἀκριβῆ εἰκόνα τῆς ἀδιαφορίας τοῦ Κράτους πρὸς τὴν Παιδείαν, ἥτις εἶναι τὸ κύριον γνώρισμα πάσης καλῶς κειμένης Κοινωνίας. Τὴν δὲ ἀδιαφορίαν ταύτην ἀναγράφομεν ἀπὸ τοῦδε διὰ νὰ μὴ τροποποιηθῇ ἄγνοιαν ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Κυβερνήσεως Γενικὸς Διοικητὴς Ἠπείρου κ. Ἀγ. Καλεύρας ὅστις δύναται ἐὰν θέλῃ, νὰ συμπληρώσῃ τὸ Γυμνάσιον τοῦτο δι' ἀποσπάσεως περισσευόντων καθηγητῶν ἐξ ἄλλων Γυμνασίων.

Β. Σαλούκας

ΖΗΤΗΜΑΤΑ —| ΚΑΙ |— ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Κατηργήθησαν τὰ ἑξῆς Σχολαρχεῖα ἐν τῷ Νομῷ Ἰωαννίνων: 1) τῆς Μολίστης 2) Κοτρέντων 3) Δρβυᾶ, 4) Μεγάλης Γότιστας, καὶ 5 Λιστας.

***

Πληροφορούμεθα ὅτι ἐν Παραμυθίᾳ οἱ Ἑνωματάρχαι ἀδιαφοροῦντες τελείως διὰ τὴν ἐμπορικὴν κίνησιν τῆς ἑβδομαδιαίας ἀγορᾶς (Σαββάτου) κατέλαβον ἁπάσας τὰς ὁδοὺς, ὁπόθεν θὰ ἀνήρχοντο οἱ χωρικοὶ ὀφείλεται τοῦ λιμοδιοῦ καὶ συνέλαβον τοὺς ἐνῷ τὰ μεταφορικά των, διὰ τῶν ὁποίων μετέφερον δημητριακοὺς καρπούς περιεφέροντο ἀνὰ τὰς ὁδοὺς ἀδέσποτοι καὶ εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ τυχόντος.

Αὐτὰ εἶναι ἐξαγγελλόμενα καθὼς μερικαὶ εὐκολίαι αἱ ὁποῖαι παρέχονται ὑπὸ τῆς παρούσης Κυβερνήσεως εἰς τοὺς ἀγρότας καὶ τὰς ὁποίας υἱοθετεῖ ὁ κ. Καλεύρας, ὁ δῆθεν προστάτης καὶ εὐεργέτης τῆς Ἠπείρου!

***

Ἡ Πρέβεζα φημιζομένη διὰ τὸν σεβασμὸν καὶ ἐκτίμησιν πρὸς τοὺς ἑκάστοτε Μητροπολίτας αὐτῆς, καὶ ἱ-

"ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ,,
ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ
ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ
ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ
Ἐτησία Συνδρομὴ

Ἐσωτερικοῦ	Δρ.	75
Ἐξωτερικοῦ	Φρ.	75
Ἀμερικῆς	Δολ.	5

δίως τοὺς ἐπὶ τουρκοκρατίας, παρέλειψε μέχρι σήμερον ἓν τῶν σπουδαιοτέρων αὐτῆς καθηκόντων πρὸς Ἱεράρχην, οὐχὶ ὀλίγον μοχθήσαντα διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Πρεβέζης καὶ διὰ τὸ μεγαλεῖον αὐτῆς. Ἀνὴρ δὲ ὑπέροχος, καὶ εἰς ἄκρον φιλάνθρωπος, ἀφιλοχρήματος καὶ ἀφοσιωμένος εἰς τὸ καθῆκον τὸ Ἀρχιερατικὸν αὐτοῦ μέχρι θανάτου διέθεσε τὴν ἀλαχοῦ, κτηθεῖσαν περιουσίαν του, τὴν εἰς ξένην χώραν κερδηθεῖσαν, μὲ μόχθον πολὺν, διέθισεν ὑπὲρ τοῦ καλοῦ καὶ τῶν ὑλικῶν συμφερόντων τοῦ τόπου, εἰς ὃν ἡ θεία Πρόνοια τὸν ἐκλήρωσε. Καὶ ἐνῷ ὑπέστη τὰ πάντα ὑπὲρ τοῦ ἀγαθοῦ, καὶ ὡφελίμου τῆς πόλεως ταύτης, καὶ ἐνῷ κατεδικάσθη εἰς θάνατον διὰ τὰς ἐθνικὰς αὐτοῦ ἰδέας, καὶ τὰ ἑλληνικὰ αὐτοῦ φρονήματα, ὁδηγήθη δὲ εἰς Ἰωάννινα πρὸς ἀπολογίαν ἐνώπιον τοῦ αὐστηροῦ διοικητοῦ Ὀσμὰν πασιᾶ παραδόξως ἡ Πρέβεζα κρατεῖ τὰ ὀστᾶ τοῦ μεγάλου αὐτῆς προστάτου καὶ Ἱεράρχου, μακρὰν τῆς γῆς ἐκείνης τὴν ὁποίαν γῆν ἐλάτρευσεν οὗτος,(ἀποθανὼν ἐξόριστος ἐν Κερκύρᾳ)

***

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν, ἐν γενικῇ συνελεύσει τῶν μελῶν τοῦ Γεωργικοῦ Ἐπιμελητηρίου τοῦ Νομοῦ Ἰωαννίνων ἐξελέγει τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον αὐτοῦ ἐκ τῶν ἑξῆς προσώπων:

1) Δημ. Παντελιᾶ, τέως Διευθυντοῦ τοῦ Ἀναγνωστοπουλείου Γεωργικοῦ Σχολείου Κονίτσης, ὡς Προέδρου.

2—3) Δημ. Μαμούρη καὶ Παύλου Ζιάκα, ὡς ἀντιπροέδρων.

4) Βασιλ. Μπέτζιου, ὡς Γραμματέως.

5) Μάνθου Μπάφα, καὶ Κασιούμη ὡς μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

***

Τὸ νεοϊδρυθὲν παρὰ τῶν νέων τοῦ Τσαμαντᾶ Σωματεῖον «Πρόοδος», περὶ οὗ εἶχε γράψει ἐκτενῶς ὁ συνδιευθυντὴς μας κ. Ν. Νίτσος ἐν προηγουμένῃ του ἐπιστολῇ, κατήρτισε τὸ προσωρινόν του Δ. Σ. ὡς ἑξῆς: Πρόεδρος ὁ κ. Ἀχιλ. Χ. Παπαϊωάννου, Γραμματεὺς ὁ κ. Φίλιππος Μπίτζας, Ταμίας ὁ κ. Γεώργ. Ν. Σταυρούλλης καὶ Σύμβουλοι οἱ κ.κ. Σταῦρος Ἰ. Κοτσώνης, Στ. Φ. Μπίτζας καὶ Δημ. Τ. Στολάκης. Ἡ ἐγγραφὴ τῶν μελῶν βαίνει προοδευτικῶς καὶ ἱκανοποιητικῶς. Ὑπάρχει δὲ πεποίθησις ὅτι διὰ ὁμονοίας, ἀγάπης καὶ πατριωτικοῦ ζήλου τῶν νέων Τσαμαντιωτῶν ὅλοι οἱ σκοποὶ οἱ προοδευτικοὶ τῆς «Προόδου» θὰ ἐπιτευχθοῦν βαθμηδόν.

Κοσμικὴ Κίνησις

Ὁ ὀφθαλμίατρος κ. Κων. Ἀγνάντης δέχεται 8—9 τὸ πρωΐ 2—4 τὸ ἀπόγευμα καὶ 6—7,30 τὸ βράδυ Ὁδὸς Δωδώνης 17

Ὁ κ. Γεώρ. Χρηστείδης, ὀδοντοϊατρὸς ἐν Ἀμερικῇ ἐπὶ πεντακαιτίας ἐκπαιδευθεὶς δέχεται καθ' ἑκάστην εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κωλέττη ἀρ. 16 ὀδοντοϊατρεῖον του 8 π. μ. καὶ 4-8 μ.μ.

Ὁ Ὀδοντίατρος κ. Μιχαὴλ Π. Καππᾶς δέχεται ὁδὸς Κορκῆ ἔναντι Ἐθνικῆς Τραπέζης ἐφαρμόζων τὰς νεωτέρας θεραπευτικὰς καὶ ὀδοντοτεχνικὰς μεθόδους.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ὁ δικηγόρος Στυρ. Σούρλας μετέφερε τὸ δικηγορικόν του γραφεῖον ἐντὸς τῆς οἰκίας του ὁδὸς Ἀραβαντινοῦ ἀριθ. 18 (τρίτον) οἰκία Γιούνη φαρμακοποιοῦ, παραπλεύρως χανίου Γκάβα.

Ἀφίξεις

—Ἀφίκετο ἐξ Ἀθηνῶν, ὅπου εἶχε μεταβῆ χάριν ἀναψυχῆς ὁ διακεκριμένος δικηγόρος τῆς πόλεώς μας κ. Κωνστ. Γώγιμπας.

—Ἀφίκετο ἐξ Κιλμπακίου τῶν Φιλιατῶν ὁ κ. Ραφαηλᾶν Σούλιος, χάριν κοινοτικῶν του ὑποθέσεων καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὰ ἴδια μέτον Ἄρτης καὶ Πρεβέζης.

—Ἀφίκετο ἐξ Ἀθηνῶν ὁ ἀρτοποιὸς κ. Εὐστ. Χρ. Μάνθος καὶ ἀνεχώρησε διὰ τὸ χωρίον του Βροντισμένην.

Γεννήσεις

—Εὐχαρίστως μανθάνομεν ὅτι ὁ ἐν Μπροῦκλυν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ἐκ τοῦ Ζαγορίου ἐγκατεστημένος κ. Ἰω. Παπαστυλόπουλος ἀπέκτησεν ἐκεῖ κόρην καὶ εὐχόμεθα νὰ τοῦ ζήσῃ ἡ Ζαγορήσια Ἀμερικανίδα.

Βαπτίσεις

—Ὁ ἐξ Ἀραχοβίτης κ. Κώστας Ἀθ. Γκανιάτσας, ἐπιμελητὴς τοῦ Παν. Ἐπιστημείου Θεσσαλονίκης, διερχόμενος ἐκ Φωρίνης, ἀνεδέξατο ἐκ τῆς κολυμβήθρας τὸν υἱὸν τῆς ἀδελφῆς του Κας Θεοχ. Παπαγεωργίου, κατοίκου τοῦ αὐτόθι Γυμνασίου, ὀνομάσας αὐτὸν Κωνσταντῖνον καὶ Νικολέοντα. Νὰ τοὺς ζήσῃ. Τὰ ἐγκάρδια συγχαρητήριά μας εἰς τοὺς εὐτυχεῖς γονεῖς των, τὸν ἀνάδοχον καὶ τὸν πρόωρον πατέρα τοῦ νεοφωτίστου ἀγαπητοῦ μας φίλου κ. Ἀθ. Γκανιάτσαν.

Θάνατοι

Τὸ ἐπιστέρας τῆς παρελθούσης Τετάρτης ἀπεβίωσεν ἐκ συγκοπῆς ἡ τοιαφιλεστάτη ἀδελφὴ κ. Βασιλ. Λίνου Ὄλγα καὶ τὴν ἐπαύριον ἐγένετο ἡ κηδεία της ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Νικολάου, ἣν ἠκολούθησεν ἄτισα ἡ κλειτέρα τάξις τῆς παρ' ἡμῖν Κοινωνίας, ἐκπλήρωσις τῶν πολιτικῶν ἀρετῶν τῆς ποιότητος μετοικάσης. Τὰ ἐγκάρδια συλλυπητήρια μας εἰς τὸν ἀπαρηγόρητον ἀδελφόν της κ. Β. Λίνον καὶ λοιποὺς αὐτῆς συγγενεῖς.

Ἀλληλογραφία

Κον Δημ. Ἀν. Ζῶτον, δικηγόρον Πειραιᾶ διὰ τὸν κ. Καραμεσίνην.

Κατὰ τὴν γνώμην τοῦ γηραιοῦ συνταξιούχου διδασκάλου Νεγάδων τοῦ Ζαγορίου κ. Γεωγ. Β. Σωτήρη, ἐντριβεστάτου εἰς τὰ ἱστορικὰ τοῦ τόπου του, ὁ περίφημος Νοῦτσος δὲν λέγονταν ἐπισήμως Καραμεσίνης, ἀλλὰ τὸν παρατσούκλιαζαν Καραμεσίνη, διότι εἶναι πολὺ μελαγχροινός, καθ' ὅσον **καρα-μεσίν** τούρκικα θὰ εἰπῇ μαυροπέτσης. Διὰ τὴν ἴδια αἰτία ἔχουν ὀνομασθῆ καὶ ἄλλοι μελαγχροινοὶ Ζαγορήσιοι Καραμεσίνηδες.

Οἱ Καραμεσίνηδες, χωρὶς νὰ ἔχουν συγγένεια κἀμμιὰ μὲ τὸν Ἀλέξη Νοῦτσον τοῦ ὁποίου ἐν διασώζεται κἀνένας συγγενὴς στὸ Ζαγόρι.

Ὁ εἰρημένος Διδάσκαλος μᾶς πληροφορεῖ ἀκόμα, ἀπὸ σωζόμενες παραδόσεις, ὅτι ὁ Ἀλέξη-Νοῦτσος, πρὶν πολιορκηθοῦν ἀκόμα στενῶς τὰ Γιάννινα ἀπὸ τὰ σουλτανικὰ στρατεύματα, φόρτωσε 21 φορτώματα ἀπὸ τοὺς θησαυροὺς τοῦ Ἀλῆ-πασιᾶ, κιτὰ διαταγήν του καὶ τἄθαψε κοντὰ στὸ μοναστήρι «Ρογκοβὸ» τοῦ Τσιελεπόβου σὲ μέρος ἀπ' ὅπου φαίνεται τὴν νύχτα τρία μόνον φῶτα τοῦ φωριοῦ του Καπετσόβου, δηλαδὴ τρία σιτία, κι' ὄχι μέρος τοῦ θησαυροῦ ἀφ' τοῦς ὁ Ἀλέξης Νοῦτσος πῆρε μαζῆ του, ὕστερα ἀπὸ τὴν καταστροφὴ τοῦ Ἀλῆ πασιᾶ, ὅταν πῆγε στὴν ἐπαναστατημένη Ἑλλάδα, ὅπου καὶ ἐδολοφονήθηκε μαζῆ μὲ τὸν Πελασκὸ ἀπὸ τὸν Ὀδυσσέα Ἀντρούτσο.

Ἀνεμοφόρος

—Ἀπὸ τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἐπέπεσεν ἡ ἐνσκήψασα κακοκαιρία ἔπαυσαν αἱ ραγδαῖαι βροχαὶ, οἱ σφοδρότατοι βορριάδες, καὶ τὰ πρώϊμα χιόνια στὰ βουνὰ τοῦ Πίνδου, κι' δυναμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι μπήκαμε στὲς πρώτες μέρες τοῦ γλυκοῦ φθινοπώρου, ἄν καὶ τὰ χιόνια τῶν βουνῶν μᾶς θυμίζουν τὸν χειμῶνα.

ΕΚΛΟΓΗ ΠΡΟΕΔΡΟΥ

Φιλιάτες τῇ 28 Σεπτεμβρίου 1929

Ἀφοῦ ἐγένετο ἐν τῷ Κοινοτικῷ καταστήματι, ἡ ἐκλογὴ πρὸς ἀνάδειξιν τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος, ἐπιτυχόντος διὰ ψήφων 5 κατὰ 4 τοῦ κ. Χρήστου Θ. Κουφάλα ὡς Προέδρου καὶ τοῦ κ. Ἀναστασίου Σωτηρίου ὡς ἀντιπροέδρου.

Ὁ νέος Πρόεδρος πρόσωπον νέον κατεχόμενον ὑπὸ ζήλου διὰ τὴν Κοινοτικὴν διαχείρισιν; δραστήριος καὶ ἀξιοπρεπὴς εὐελπιστοῦμεν ὅτι μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ ἐπὶ πολλὰ ἔτη διατελέσαντος ὡς Προέδρου ἤδη ἀντιπροέδρου κ. Σωτηρίου, θὰ ἐργασθῇ ἀόκνως ὅπως μὲ τόσα καὶ τόσα ἔργα ποὺ χρήζει ἡ κωμόπολις, καταστήσῃ αὐτὴν ἀγνώριστον.

Π. Ρ. Σ.

Ἱερὰ Μητρόπολις Παραμυθίας κλ. Περιληπτικὴ Διακήρυξις Δημοπρασίας

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παγανιῶν-Παραμυθίας προκηρύσει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ ἐνοικίασις τῆς ἀνθρακεύσεως καὶ ὑλοτομίας τοῦ δάσους αὐτῆς, κειμένου ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Μονῆς συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους καὶ ὑποχρεώσεις τῆς ὑπ' ἀριθ. 4.ἐ.ἔ. διακηρύξεως αὐτοῦ.

Ἡ ἐνοικίασις γενήσεται διὰ ἔτος ἢ διὰ μίαν πενταετίαν. Προσφορὰ ὁρίζεται λεπτὰ πενήκοντα (50) δι' ἑκάστην ὀκᾶν ἀνθράκων καὶ δραχμαὶ ἑκατὸν τριάκοντα (130) ἕκαστον κυβικὸν μέτρον κυσοξύλου.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τὴν εἰκαστὴν (20) Ὀκτωβρίου καὶ ὥρα 9 [2 Π.Μ. ἐν Παρεμβάσει καὶ ἐνώπιον Ἐπιτροπῆς.

Πλείονας πληροφορίας παρὰ Ἱερᾷ Μητροπόλει Παραμυθίας, τοῖς Δημιαρχείοις Ἰωαννίνων, Πρεβέζης, Ἄρτης καὶ Κερκύρας.

Δῆμος Ἰωαννιτῶν

Γνωστοποιεῖται

Ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ ἐνοικίασις τοῦ καφενείου «Αὔρα,» τοῦ καφενείου Κυριακῆ καὶ 4 διαμερισμάτων τῶν δημοτικῶν Ἰχθυοπωλείων τὴν 8ην τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου 1929 ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 6 μ.μ. Διὰ πλειοτέρας πληροφορίας παρὰ Λογιστῇ τοῦ Δήμου.

Ἰωάννινα 30 Σεπτεμβρίου 1929

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ
ΔΗΜ. Π. ΒΛΑΧΔΕΙΔΗΣ

Ἀθῆναι 3 8)βρ. Ἡ κηδεία τοῦ Πατριάρχου ἐγένετο χθὲς ἐπιβλητικὴ τῇ συμμετασχουσῶν καὶ τῶν ξένων Πρεσβειῶν ὡς πιθανώτερος πατριάρχης φέρεται ὁ μητροπολίτης Δέρκων Φώτιος.

Ἀθῆναι 3 8)βρ. Ἡ τουρκικὴ Κυβέρνησις προέβη εἰς τὴν κατάσχεσιν τῆς περιουσίας τοῦ ἀποθανόντος Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, ἀλλὰ δὲν εὑρέθη οὔτε λεπτὸν νὰ κατάσχῃ.

Ἀθῆναι 3 8)βρίου. Ἡ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε τὴν κατασκευὴν τριῶν τιτορπιλλικῶν 40 μιλίων ταχύτητος εἰς τὰ ἰταλικὰ ναυπηγεῖα ἀντὶ 500 χιλιάδων λιρῶν.

Κέρκυρα 3 8)βρίου. Ἀπελογήθησαν ὁ Γιάννης Ρέντζος καὶ Θώμας Ρέντζος, κατηγορούμενοι ὅτι τὴν ληστείαν τῆς Πέτρας ὡμολογήσαν ὁ Βασιλείου Τσιάρας, Γεωρ. Μητροκώστας καὶ Ματσάγκας τὴν δὲ πρᾶξιν ἐξεκέλευσε ὁ Δημήτρος Σταμάτης, μετὰ τῶν τοιῶν συλληφθέντων αὐτουργῶν, τοῦ τοῦ κισθέντος, Μερεμέτη καὶ δύο ἄλλων φυλοδικούντων. Ἐνοχοποιοῦν τὸν Σταμάτην ὡς διατελέσαντα ἐν γνώσει τῆς ληστείας. Φέρουν ὡσαύτως ὡς ὀργανωτὰς τῶν ἐπιτεχθεισῶν δύο ἀπόπειρῶν ληστείας τὸν χρηματαποστολῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, πρὸ τοῦ τοῦ Ἐγλήματος τῆς Πέτρας τὸν Γκάρτον, Κητσοβιγγέλην Μερεμέτην, Μητροκώσταν καὶ Ματσάγκαν. Ἀναμιγνύουν τὸν Βασιλειάδην καὶ Μητροκώσταν εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ Πατριάρχου, τοὺς ἰδίους δὲ καὶ τὸν Ματσάγκαν εἰς τὴν τοῦ Μπραμένου. Βεβαιοῦν ὅτι ἀνεῦρον ἐξ ἑκατομμύρια ἐκ τῶν χρημάτων τῆς λαστείας τῆς Πέτρας καὶ οὐχὶ δύο, ἐξ ὧν ἔδοσαν ἀνὰ 700 χιλιάδας μὲ τὸν Βασιλειάδην καὶ Τσίαραν. 1527 ἑκατομμύρια εἰς τὸ Μαγκας καὶ 300 χιλιάδας εἰς τὸν Μητροκώσταν, καὶ πιστεύουν ὅτι ὁ Μαγκας δὲν ἔδωσεν ἕνα ἑκατομμύριον εἰς τὸν Σταμάτην ὅτως παρηγγέλθη, ἀλλὰ μόνον 300 χιλιάδας.

Οἱ Ρεντζαῖοι κατέθεσαν ὅτι πρὶν δραπετεύσουν ἐξ Ἰωαννίνων συνεβουλεύθησαν τοὺς δικηγόρους Κωνσταντινίδην καὶ Γεωργ. Μπάρδαν περὶ συνεπειῶν τῆς πράξεώς των. Μετὰ τὴν ἀπολογείαν τῶν Ρεντζαίων ἀπεφασίσθησαν, κατὰ σειρὰν ὅλοι οἱ λοιποί. Ὁ Μητροκώστας ἀρνεῖται τὴν κατηγορίαν, ἀποδίδων τὴν κατάθεσιν τῶν Ρεντζαίων εἰς Ἔχθραν.

Ὁ Σταμάτης ἀρνεῖται τὴν ἐνοχήν του, καὶ ἀποδίδει τὴν εὐθύνην τῆς δοσίας τῆς χρηματαποστολῆς εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ Ὑποκαταστήματος Ἐθνικῆς Τραπέζης Λιβαδέα ὁ Κολοβός λυπεῖται ὅτι ἔκαμε τὸν Γιάννη Ρέντζον γαμβρόν. Οἱ λοιποὶ ἠρνήθησαν ἁπλῶς τὴν ἐναχήν των.